

דְּיוֹקְנֵי דְעֵלְמָא מִתְחַקְקוּ בֵּיהּ, וְאִתּוּ אֶתְקִיף דְּיוֹקְנֵי
בִּי, וְלֹא יָכִילוּ לְשַׁלְטָאָה בִּי, וְסַנְר פּוּמְיִיחּוּ, וְעַל דָּא
שְׁלַח מַלְאַכְיָה וּדְאִי.

וְהֵאֵי מַלְאַכְא, הֵהוּא דְכָל דְּיוֹקְנֵי מִתְחַקְקוּ בֵּיהּ.
דְּכֻתִּיב, (תהלים קי) יָדִין בְּגוֹיִם מָלֵא גְּוִיּוֹת, אִיחּוּ
דְּלֹא אֲשַׁתְּנוּ קַמֵּיהּ כָּל דְּיוֹקְנֵי דְעֵלְמָא. וְעַל דָּא
מִיבְעֵי לִיּוּה לְבַר נָשׁ, לְאַסְתְּמָרָא אַרְחוּי וּשְׁבִילוּי, בְּגִין
דְּלֹא יַחְטָא קַמֵּיהּ דְּמֵאֲרִיָּה, וְיִתְקַיֵּים בְּדִיוֹקְנָא דְאַדָּם.

תָּא חַזִּי, יְחֻזְקָאֵל נָטַר פּוּמְיָה מִמַּאכְלֵי דְאִיסוּרֵי,
דְּכֻתִּיב, (יחזקאל ד) וְלֹא בָא בְּפִי בֶּשֶׂר פְּגוּל, זָכָה
וְאֶקְרִי בֶן אָדָם. דְּנִיֵּאל מַה כְּתִיב בֵּיהּ, (דניאל א) וַיִּשָּׂם
דְּנִיֵּאל עַל לְבָו אֲשֶׁר לֹא יִתְנַאֵל בְּפֶת בֶּן הַמְּלָךְ וּבִיּוֹן
מִשְׁתָּיו, זָכָה הוּא, וְאֶתְקַיֵּים בְּדִיוֹקְנֵיהּ דְאַדָּם. בְּגִין
דְּכָל מַלְיָן דְעֵלְמָא, כְּלָהוּ דְחֲלִין מִקַּמֵּי דְּיוֹקְנָא דְאַדָּם,

לשון הקודש

לְשִׁמּוֹר דְרָבּוּ וּשְׁבִילוּי כְּדִי שְׁלֹא יַחְטָא
לְפָנֵי רַבּוּנּוּ, וְיִתְקַיֵּים בְּדַמּוֹת שְׁל אָדָם.
בָּא רָאָה, יְחֻזְקָאֵל שְׁמַר אֶת פּוּ
מִמַּאכְלוֹת אִיסוּרִים, שְׁכֻתוֹב (יחזקאל ד) וְלֹא
בָא בְּפִי בֶּשֶׂר פְּגוּל, זָכָה וּנְקִרָא בֶן אָדָם.
מַה כְּתוּב בְּדְנִיֵּאל? (דניאל א) וַיִּשָּׂם דְּנִיֵּאל
עַל לְבָו אֲשֶׁר לֹא יִתְנַאֵל בְּפֶת בֶּן הַמְּלָךְ
וּבִיּוֹן מִשְׁתָּיו, זָכָה הוּא וְהִתְקַיֵּים בְּדַמּוֹת

שְׁלַח מַלְאַכְיָה, אוֹתוּ שְׁכַל הַדְּמִיּוֹת
שְׁבַעֲוֹלָם חֻקּוֹת בּוּ, וְהוּא חֻזְקוֹ בִּי אֶת
דְּמּוֹתֵי וְלֹא יָכִילוּ לְשַׁלְטָא בִּי, וְסַנְר אֶת
פִּיָּהֶם. וְעַל זֶה שְׁלַח וּדְאִי אֶת מַלְאַכּוּ.
וְהַמְּלָאָךְ הַזֶּה, אוֹתוּ שְׁכַל הַדְּמִיּוֹת
חֻקּוֹת בּוּ, שְׁכֻתוֹב (תהלים ק) יָדִין בְּגוֹיִם
מָלֵא גְּוִיּוֹת, הוּא שְׁלֹא מִשְׁתַּנְּה לְפָנָיו כָּל
דְּמִיּוֹת הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן אַרְיָךְ הָאָדָם

דַּאִיהוּ שְׁלִיטָא עַל כְּלָהוּ, וְאִיהוּ מְלַבָּא עַל כְּלָא.
 אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּגִין דָּא אֶצְטְרִיךְ לִיהּ לְבַר נָשׁ,
 לְאַסְתְּמָרָא מִחֻבּוּי, וְלֹא יִסְטִי לִימִינָא
 וְלִשְׂמָאלָא. וְעַם כָּל דָּא, בְּעֵי לִיהּ לְבַר נָשׁ לְמַבְדֵּק
 בְּחֻבּוּי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. דְּהָא כִּד בַּר נָשׁ קָאִים
 מִעֲרִיסִיהּ, תְּרִין סַהְדִין קְיָיְמִין קַמִּיהּ, וְאַזְלֵי בְּחֵדִיָּה
 כָּל יוֹמָא.

בְּעֵי בַר נָשׁ לְמִיקָם, אֵינּוֹן סַהְדֵי אָמְרִין לִיהּ
 בְּשַׁעְתָּא דְאַפְתָּח עֵינָיו, (משלי ד) עֵינֶיךָ לְנֹכַח
 יְבִיטוּ וְעַפְעַפִּיךָ יִישִׁירוּ נְגִדְךָ. קָם וְאַתְקִין רַגְלֵי
 לְמִתְךָ, אֵינּוֹן סַהְדִין אָמְרִין לִיהּ, (שם) פְּלִם מַעְגַּל רַגְלְךָ
 וְגו'. וְעַל דָּא כִּד אָזִיל בַּר נָשׁ, בְּכָל יוֹמָא, בְּעֵי לִיהּ
 לְאַסְתְּמָרָא מִחֻבּוּי.

בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, כִּד אָתִי לִילִיא, בְּעֵי לְאַסְתְּכְּלָא

לשון הקודש

רוֹצֵחַ הָאָדָם לְקוּם - אוֹתָם הַעֲדִים
 אוֹמְרִים לוֹ בְּשַׁעְתָּה שְׁפוֹתַח עֵינָיו: (משלי ד)
 עֵינֶיךָ לְנֹכַח יְבִיטוּ וְעַפְעַפִּיךָ יִישִׁירוּ נְגִדְךָ.
 קָם וּמַסְדֵּר רַגְלָיו לְלִבְתָּ - אוֹתָם הַעֲדִים
 אוֹמְרִים לוֹ: (שם) פְּלִם מַעְגַּל רַגְלְךָ וְגו'. וְעַל
 בֵּן, בְּשִׁחְלוּךָ הָאָדָם בְּכָל יוֹם, צְרִיךְ לוֹ
 לְהַשְׁמֵר מִחֻטְאָיו.

בְּכָל יוֹם וְיוֹם, בְּשַׁבָּא הַלִּילָה, צְרִיךְ
 לְהִתְבּוֹנֵן וְלִבְדֵּק בְּכָל מַה שַּׁעֲשָׂה כָּל

שָׁל אָדָם. מִשּׁוּם שֶׁכָּל דְּבָרֵי הָעוֹלָם, כְּלָם
 מְפַתְּרִים מְלַפְּנֵי דְמוּתוֹ שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא
 שְׁלִיט עַל כְּלָם וְהוּא הַמְּלַךְ עַל הַכֹּל.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִשּׁוּם זֶה צְרִיךְ לְאָדָם
 לְהַשְׁמֵר מִחֻטְאָיו וְלֹא יִסְטֵה לְיָמִין
 וְלִשְׂמָאל, וְעַם כָּל זֶה צְרִיךְ לְאָדָם לְבַדֵּק
 בְּחֻטְאָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שֶׁהָרִי בְּשַׁאֲדָם
 עוֹמֵד מִמִּשְׁתּוֹ, שְׁנֵי עֲדִים עוֹמְדִים לְפָנָיו
 וְהוֹלְכִים עִמּוֹ כָּל הַיּוֹם.

וְלַמְבַדֵּק, בְּכָל מָה דְעֵבֵד כָּל הָהוּא יוֹמָא, בְּגִין דִּייתוּב
 מְנִייהוּ, וְיִסְתַּפֵּל בְּהוּ תְדִיר, בְּגִין דִּייתוּב קָמִי מְאָרִיָּה.
 כְּמָה דְאֵת אָמַר (תהלים נא) וְחֲטָאתִי נִגְדִי תְמִיד, בְּגִין
 דִּייתוּב מְנִייהוּ.

וְתָא חַזִּי, בּוֹמָנָא דְהוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, לָא
 אֶשְׁתַּפַּח בִּידֵייהוּ חוֹבָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ. בְּגִין
 דְאֵינּוּן קְרַבְנִין, דְהוּוּ מִקְרַבִּין בְּכָל יוֹמָא, (דף קצא ע"ב)
 הוּוּ מְכַפְרִי עֲלֵייהוּ. הַשְׁתָּא דְאֵתְנַלּוֹן יִשְׂרָאֵל
 מְאַרְעָא, וְלִית מָאן דְמְכַפֵּר עֲלֵייהוּ, אוֹרִייתָא הִיא
 מְכַפְרָא עֲלֵייהוּ, וְעוֹבְדִין דְכַשְׂרִין, בְּגִין דְשְׂכִינְתָּא
 עֲמַהוֹן בְּגִלּוּתָא. וּמָאן דְאֵיהוּ לָא מְסַתַּפֵּל בְּאַרְחֻי
 דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, גְרִים לְשְׂכִינְתָּא לְאֵתְכַפֵּיא בְּגוּ
 עֲפָרָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ישעיה כו) יִשְׁפִּילְנָה יִשְׁפִּילְנָה
 עַד אֶרֶץ וְגו'.

לשון הקודש

עליהם. עבשו שישראל גלו מן הארץ
 ואין מי שמכפר עליהם, התורה מכפרת
 עליהם ומעשים פשרים, משום
 שהשכינה עמהם בגלות, ומי שאינו
 מסתפל בדרבי הקדוש ברוך הוא, גורם
 לשכינה להכנע בתוך העפר, כמו
 שנאמר (ישעיה כו) יִשְׁפִּילְנָה יִשְׁפִּילְנָה עַד
 אֶרֶץ וְגו'.

היום ההוא כדי שישוב מהם ויסתפל
 בהם תמיד, כדי שישוב לפני רבונו, כמו
 שנאמר (תהלים נא) וְחֲטָאתִי נִגְדִי תְמִיד, כדי
 שישוב מהם.

ובא וראה, בזמן שישראל היו בארץ
 הקדושה, לא נמצא בידיהם חטא, כמו
 שבארוהו, משום שאותם הקרבנות
 שהיו מקריבים בכל יום היו מכפרים

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֵן מָאן דְּאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא
 וּבְעוֹבְדֵינָא דְּכִשְׁרוֹן, גְּרִים לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל,
 לְאַרְמָא רִישָׁא בְּגוֹ גְלוּתָא. זַפְּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּאֵינוֹן
 דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵייתָא יִמְמָא וְלִילֵי.

תָּא חֲזִי, גְּלַגְל קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא גְּלַגְלוּלִין בְּעֵלְמָא,
 בְּגִין לְאַרְמָא רִישָׁא דְּצַדִּיקֵינָא, דְּהָא בְּגִין דְּיָרִים
 יוֹסֵף רִישִׁיָּה בְּעֵלְמָא, עַל דְּאַשְׁתַּכַּח זַפְּאָה קַמִּיהָ,
 אֲרַגְזֵי רַבּוּנָא עַל עַבְדּוּיָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר חֲטָאוּ
 מִשְׁקָה מְלָךְ מִצְרַיִם וְהָאֵפָה לְאַדְנִיָּהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם.
 וְכֵלָא בְּגִין לְאַרְמָא רִישָׁא דְּיוֹסֵף זַפְּאָה. וְתָא חֲזִי, עַל
 יָדָא דְּחֵלְמָא, אֵתְכַפְּיָא מַעַם אַחֵיו, וְעַל יָדָא דְּחֵלְמָא
 אֵתְרַבֵּי עַל אַחֵיו, וְאֵתְרַבֵּי עַל כָּל עֵלְמָא:

וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלֵילָה אֶחָד אִישׁ
 כְּפִתְרוֹן וְגו', תָּא חֲזִי, דְּהָא אֵתְמַר דְּכָל

לשון הקודש

הַרְגִּיזוּ אֶת הָאָדוֹן עַל עַבְדּוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 חֲטָאוּ מִשְׁקָה מְלָךְ מִצְרַיִם וְהָאֵפָה
 לְאַדְנִיָּהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם, וְהַכֵּל כְּדֵי
 לְהָרִים אֶת רֹאשׁוֹ שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְכֵן
 וְרָאָה, עַל יְדֵי הַחֲלוֹם נִכְנַע מַעַם אַחֵיו,
 וְעַל יְדֵי הַחֲלוֹם הִתְנַדַּל עַל אַחֵיו, וְהִתְנַדַּל
 עַל כָּל הָעוֹלָם.

וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלֵילָה
 אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן וְגו'. בַּא רְאָה שְׁהֵנָּה

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְכֵן מִי שֶׁמִּשְׁתַּדַּל
 בַּתּוֹרָה וּבְמַעֲשֵׂים בְּשָׂרִים, גְּרִים לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל לְהָרִים רֹאשׁ בַּתּוֹךְ הַגְּלוּת. אֲשֶׁרֵי
 חֲלָקָם שֶׁל אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה
 יָמִים וְלֵילוֹת.

בַּא רְאָה, גְּלַגְל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 גְּלַגְלוּלִים בְּעוֹלָם כְּדֵי לְהָרִים אֶת רֹאשׁ
 הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵרִי כְּדֵי שִׂיוֹסֵף יָרִים אֶת
 רֹאשׁוֹ בְּעוֹלָם עַל שֶׁנִּמְצָא צַדִּיק לְפָנָיו,

חֲלָמִין אֲזַלִּין בְּתַר פּוּמָא, יוֹסֵף כּד פִּשֵׁר לְהוּ חֲלָמָא,
 אֲמַאי פִּשֵׁר לְהַאי פִּישָׁרָא מָבֵא, וְלַהַאי פִּישָׁרָא בִישָׂא.
 אֲלֵא, אֵינּוּן חֲלָמִין עֲלִיָּה דִּיוֹסֵף הָוָה, וּבְגִין דִּידַע מְלָה
 עַל עֲקָרָא וְשָׂרְשָׂא דִּילָהּ, בְּגִין כִּף פִּשֵׁר חֲלָמָא לְהוּ
 כְּמָה דְאַצְטְרִיךְ. לְכָל חַד וְחַד פִּשֵׁר לְהוּן פִּישָׁרָא,
 לְאַהֲדָרָא מְלָה עַל אַתְרֵיהּ.

מַה בְּתִיב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים
 פְּתָרָנִים סִפְרוּ נָא לִי. מָאי טַעְמָא, בְּגִין דְּהֲכִי
 מִיבְעִי לִיָּה לְמַפְשֵׁר חֲלָמָא, לְפַקְדָּא פִּישָׁרָא לְקַדְשָׂא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דִּתְמָן אִיחוּ קִיּוּמָא דְכֻלָּא, וּבִיָּה
 קִיּוּמָא פִּישָׁרָא.

תָּא חַזִּי, הָא אֲתָמַר דְּדַרְגָּא דְּחֲלָמָא לְתַתָּא אִיחוּ,
 וְאִיחוּ דְּרַגְנָא שְׁתִּיתָאָהּ. בְּגִין דְּהָא מֵאַתְר
 דְּנִבְוָאָה שְׂרִיא עַד הָא דְּרַגְנָא דְּחֲלָמָא, שְׂיִתָּא דְּרַגְנִין

לשון הקודש

מה כתוב? ויאמר אליהם יוסף הלווא
 לאלהים פתרנים ספרו נא לי. מה
 הטעם? משום שכך צריך לו לפתור
 החלום - להפקיד את הפתרון
 לקדוש-ברוך-הוא, משום ששם הוא
 הקיום של הכל ובו עומד הפתרון.

בא ראה, הרי נאמר שדרגת החלום
 למטה היא, והיא הדרגה הששית, משום

נאמר שכל החלומות הולכים אחרי
 הפה. באשר יוסף פתר להם את החלום,
 למה לזה פתח פתרון טוב, ולזה פתרון
 רע? אלא שאותם החלומות היו על יוסף,
 ומשום שידע הדבר על עקרו ושרשו,
 משום כך פתר להם החלום כמו שצריך,
 לכל אחד ואחד פתר להם פתרון
 להחזיר הדבר על מקומו.

אינין. וּסְלָקָא פּוּיִשְׂרָא מִדְרָגָא דְחֵלְמָא, לְדְרָגָא אַחְרָא.
 חֵלְמָא אִיהוּ דְרָגָא דְלִתְתָא, וּפּוּיִשְׂרָא קִיּוּמָא עֲלִיָּהּ.
 וּפּוּיִשְׂרָא קִיּוּמָא בְּדַבּוּר, וְעַל דָּא בְּדַבּוּר קִיּוּמָא מְלָה.
 דְכִתְיב הֲלֹא לֵאלֹהִים פְּתֻרֻנִים, הֲלֹא לֵאלֹהִים וּדְאִי.

תָּא חַזִי, מַה כְּתִיב, וַיִּסְפֹּר שֵׁר הַמְּשֻׁקִּים אֶת חֵלְמוֹ
 לְיוֹסֵף וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פִּתַּח וְאָמַר, (מלכים ב ב)
 וַיְהִי כְּעִבְרָם וְאֵלְיָהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע שְׂאֵל מָה
 אַעֲשֶׂה לָּךְ בְּטָרָם אֶלְקָח מֵעִמּוּךָ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וַיְהִי
 נָא פִי שְׁנַיִם בְּרוּחְךָ אֵלַי. הֲכֵא אִית לְאַסְתְּכֵלָא, דְהֵאִי
 קָרָא תְּוֹהָא אִיהוּ. וְאֵלְיָהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע שְׂאֵל
 מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, וְכִי בְרִשׁוּתִיָּה קִיּוּמָא, וְהֵא בְרִשׁוּתִיָּה
 דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ. וְתוּ, דְאֱלִישָׁע הָכִי נָמִי
 אִיהוּ הָוֵה יַדְע, מָאִי טַעֲמָא אָמַר, וַיְהִי נָא פִי שְׁנַיִם
 בְּרוּחְךָ אֵלַי.

לשון הקודש

הַמְּשֻׁקִּים אֶת חֵלְמוֹ לְיוֹסֵף וְגו'. רַבִּי
 אֶלְעָזָר פִּתַּח וְאָמַר, (מלכים-ב ב) וַיְהִי
 כְּעִבְרָם וְאֵלְיָהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע שְׂאֵל
 מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ בְּטָרָם אֶלְקָח מֵעִמּוּךָ
 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וַיְהִי נָא פִי שְׁנַיִם בְּרוּחְךָ
 אֵלַי. כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתְּכֵלָא, שְׁהַפְסוּק תְּוֹה
 הוּא תְּמִיחָה. וְאֵלְיָהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע
 שְׂאֵל מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, וְכִי בְרִשׁוּתוֹ זֶה
 עוֹמֵד? וְהֵרִי הוּא בְרִשׁוּתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ

שְׁהֵרִי מִמְּקוֹם הַנְּבוּאָה הִיא שׁוֹרָה, עַד
 הַדְרָגָה הַזֹּאת שֶׁל הַחֵלְמוֹ, שֶׁשׁ דְּרָגוֹת הֵן,
 וְעוֹלָה הַפְּתֻרֻן מִדְרָגַת הַחֵלְמוֹ לְדְרָגָה
 אַחְרֵת. הַחֵלְמוֹ הוּא הַדְרָגָה שְׁלֵמָטָה,
 וְהַפְּתֻרֻן עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְהַפְּתֻרֻן עוֹמֵד
 בְּדַבּוּר, וְעַל כֵּן בְּדַבּוּר עוֹמֵד הַדְּבָר,
 שְׁכַתוֹב הֲלֹא לֵאלֹהִים פְּתֻרֻנִים. הֲלֹא
 לֵאלֹהִים וּדְאִי.

כֵּא רָאָה מָה פְּתוּב. וַיִּסְפֹּר שֵׁר

אֵלֶּא וּדְאִי, מָאן דְּאֶחִיד בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְכָל עֲלָמָא,
 חֵידָא לָא יְהֵא בְּרִשׁוּתֵיהָ דָּא. וּדְאִי אֵלֵיהּ,
 וּשְׂאָר צַדִּיקִים, קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא עֶבֶד רְעוּתָהוֹן
 דְּצַדִּיקָיָא תְּדִיר. דְּכִתִּיב, (תהלים קמה) רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה,
 וְכָל שְׂפֵן דְּתַהוּא רוּחָא קְדִישָׁא, דִּי עֲלִיהָ, יָרִית לִיהָ
 לְצַדִּיקָא דְּאֵלִישַׁע, דְּתַהוּ שְׂמִשָׁא דִּילִיהָ. וְהָא קְדָשָׁא
 בְּרִידָא הוּא אָמַר לִיהָ (מלכים א יט) וְאֵת אֵלִישַׁע בֶּן שָׁפְט
 מֵאֲבֵל מְחוּלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחֲתֶיךָ, וְעַל דָּא הוּא
 לִיהָ לְאֵלִישַׁע לְיִרְתָּא לִיהָ.

פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחָךְ, מָאִי פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחָךְ אֵלִי, וְכִי
 סִלְקָא דַּעֲתָךְ, דְּעַל חַד תִּרְיִן שְׂאִיל, וּמַה דְּלָא
 תְּהוּ בְּרִשׁוּתֵיהָ, חֵידָא שְׂאֵל מִיְנֵיהָ. אֵלֶּא, אֵיְהוּ לָא
 שְׂאִיל רוּחַ עַל חַד תִּרְיִן, אֵלֶּא (אֵיְהוּ) חֵידָא שְׂאֵל מִיְנֵיהָ.

לשון הקודש

שְׁהִיָּה הַשְּׂמִשׁ שְׁלוֹ, וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אָמַר לוֹ (מלכים א יט) וְאֵת אֵלִישַׁע בֶּן
 שָׁפְט מֵאֲבֵל מְחוּלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא
 תַּחֲתֶיךָ, וְעַל בֶּן הָיָה לְאֵלִישַׁע לְרִשְׁתָּ
 אוֹתוֹ.

פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחָךְ, מַה זֶה פִּי שְׁנַיִם
 בְּרוּחָךְ אֵלִי? וְכִי יַעֲלֶה עַל דַּעֲתָךְ שְׂעַל
 אַחַד בְּקִשׁ שְׁנַיִם? וּמַה שְׂאֵל הָיָה
 בְּרִשׁוּתוֹ אֵיךְ בְּקִשׁ מִמֶּנּוּ? אֵלֶּא הוּא לָא
 בְּקִשׁ רוּחַ עַל כָּל אַחַד שְׁנַיִם, אֵלֶּא וְהוּא

בְּרוּךְ הוּא! וְעוֹד, שְׂאֵלִישַׁע גַּם בֶּן הָיָה
 יוֹדַע, מַה הַטַּעַם שְׂאָמַר וַיְהִי נָא פִּי
 שְׁנַיִם בְּרוּחָךְ אֵלִי?

אֵלֶּא וּדְאִי, מִי שְׂאוּחוֹ בְּשִׁמְיִם וְאַרְצֵן
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת, אֵיךְ זֶה לָא יְהִי
 בְּרִשׁוּתוֹ? וּדְאִי שְׂאֵלֵהוּ וּשְׂאָר
 הַצַּדִּיקִים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה
 תְּמִיד אֵת רְצוֹנָם, שְׂבִתוּב (תהלים קמה)
 רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְכָל שְׂבִן שְׂאוּתָהּ רוּחַ
 הַקְּדָשׁ שְׂעֲלִיו הוֹרִישׁ לְאֵלִישַׁע הַצַּדִּיק,